دغرورتال

يوځاي کونکي-تاج محمد مبين

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکتاب په اړه

نوم : دغرورتال

یوځاي کونکي:تاج محمد مبین

ژبه :پښتو

دترلاسه کیدو ځاي : **Ketabton.com**

یاد ناول دفیسبوک څخه په برخو برخو راټول شوي دي وروسته دتاج محمد مبین له لوري یوځاي اوتاسو ته وړاندي شوي دي.

ناول

رڼا د مور او پلار یوازینۍ نازدانه لور وه، چې له کوچینوالي یې هغه ډیره نازولې را لویه کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او الله ج ډېر ښایست هم ورکړی و، ته به وایې چې په قلم دې جوړه کړې ده. خپل حسن او د کورنۍ نازونو لۀ هغې یوه مغروره او بې پروا انجلۍ جوړه کړې وه.

دا چې پلار یې د زده کړو څخه محروم و، نو پۀ رنا یې ډېر تاکید کولو چې زده کړې وکړي او ښه راتلونکې ولري، رنا هم د پلار د همدې هیلې د پوره کولو پۀ خاطر

خپل ټول فکر یوازې په زده کړه کې و، بې ځایه یې وخت نۀ ضایع کول .

همدا کوښښونه یې د دې سبب شول چې د خپلې خوښې پوهنځي (طب) تۀ بریالۍ شي، د هغې هیله د ځان څخه د یوې ښې ډاکټرې جوړېدل و، نو ځکه

یې د دې لپاره ډیرې هلې ځلې کولې.

شکیب هم چې د طب پوهنځي زده کړیال و، یوه ورځ پۀ پوهنتون کې د یوې غونډې پر مهال د رنا سره مخ شو، د هغې یو نظر د شکیب پۀ زړۀ د شاهین پۀ څېر حمله وکړه او زړه یې پرې وبایلود

شکیب بۀ هره ورځ د خپلې ناخبرې مینې د راتګ لپاره د پوهنتون مخکې دقیقې او ساعتونه شمېرل.

تر څو د رنا د ښایسته مخ یو دیدن د خپل زخمي زړه لپاره ملهم کړي..

..ورځې تیریدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکیب نور بې صبره شو، غوښتل یې چې رڼا له نږدې نه وګوري او خبرې ورسره وکي.

یو ورځ رڼا د خپلې یوې ملګرې سره د پوهنتون په میداني کې روانه وه.

شکیب یې تر څنګ تېرېده قصدا یې داسې په اوږه ووهله.

رڼا هیڅ هم ونه ویل.

خو ملګرې یې چې ډیره زړوره وه په شکیب غږ کړ.

ړوند یې سترګې نه لرې؟

د شکیب ژبه ونښته، وارخطا شو خبرې ترې هیرې شوې، وبخښئ پام مې نه و، قصدي اراده مې نه وه.

_ اینده خیال کوه!

کنه بیا دې څنډل سرته نیسم..

او نور ترې روانې سوې

رڼا ته یې وویل: ما ولید قصدا یې تاسره اوږه وجنګوله.

داسې ښکاري درباندې مین دی.

رڼا په کتاب ټینکه ووهله ، جلۍ خوله دې بنده که!

هر وخت چټي چټي لګیا یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سبا ورځ چې بيا دواړي پوهنتون ته راتلې شکيب د پوهنتون په دروازه کې ورته ولاړ و. او په رڼا کې يې خپلې دوه سترګې ښخې کړې وې.

د رڼا خو ورته پام نه و.

خو د ملګرې يې په شکيب سترګی ولګېدې، رڼا يې په اوږه ورو وټپوله.

ای تاته ويم ګوره هغه هلک بيا ولاړ دی.

رڼا: ولاړ به وي نو څه يې کوې؟

_ هسې ښکلی ځوان دی، شتمن هم معلوميږي دومره بد نه دی ستا يې په اړه څه نظر دی؟

رڼا: هغه له غوږ کلکه ونيوه ، چې تا بيا خپلې کړتې شروع کړې.

_ خو رښتيا ويمه، هغه درسره مينه لري.

نه ګورې هره ورځ لکه مجنون درته ولاړ وي بېچاره.

رڼا په کړس کړس وخندل.

هئ ته لکه د مينې سريالونو او کيسو ليونئ کړې يې.

مينه مينه نشته، دغه خبرې يواځې په کيسو او سريالونو کې وي، زه چې کله دغه خبرې اورم نو خندا مې ورته راځي.

نو ته هم مهرباني وکړه، له دې خيالي او عبث خبرو راووځه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلونکې کې بیا زما ترمخ داسې خبرې ونکړې.

که ستا خوښ وي، خپله ورسره یارانه شروع که

شکیب له دې حالت نور بې صبره شو اراده یې وکړه، چې رڼا ته د خپل زړه خبره وکي، پوهه یې کړي چې څومره مینه ورسره لري، خو یوې خبرې به

به ډېر زیات ځوروه

چې ایا رڼا به یې ومني کنه؟..............................

او څنګه د خپل زړه خبره تر هغې ورسوي، هیڅ لار په نظر نه ورتله.

او نه داسې بل څوک و، چې ورڅخه مرسته وغواړي.

اخېر یې ځان سره سلاح وکه، چې یو لیک به ورته ولیکم

لیک یې ولیکه خو بیا حیران و ، چې اوس یې تر رڼا څنګه ورسوي.

ځکه رڼا ډیره غوصه ناکه جلۍ وه

له ځانه سره لګیا شو کله چې راتله په ځمکه به یې ورته وغورځوم

بیا یې فکر وکړ چې زه څومره کمعقل یم هغه مغروره انجلۍ به کله له ځمکې لیک پورته کړي، خو ماسره بله لار هم نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې فکرونو کې د خیال نړۍ ته تللی و، چې په رڼا یې سترګې ولګیدې چې د پوهنتون په دروازه را ننوته.

ژر یې لیک په یو کتاب کې کېښود، او د هغې د راتګ په لاره یې وغورځو

خپله یو طرف ته پټ شو ، رڼا یې له لرې تعقیبوله

رڼا چې کله را نږدې سوه، په کتاب یې نظر ولګېد

رڼا د کتاب سره ډیره مینه درلوده، غوصه هم سوه چې دا له کوم بې پروا شخه دلته پریوتی

کتاب یې را واخېست ،او د خپل ټولګي په لور روانه شوه.

شکیب: له خوشحالۍ نه په جامو کې ناځایده، چې رڼا کتاب پورته کړ.

خو چې دا فکر به ورته ورغی چې هغه به یې ومني کنه؟

له شونډو به یې مسکا لاړه

ځیره به یې خفګان ونیوه

د رڼا درسي ساعتونه پای ته ورسېدل، رخصتۍ وخت نږدې سو او د خپل کور په طرف روانه شوه.

کله چې کور ته ورسېده، له خپل بیک څخه یې کتابونه په الماریۍ کې ایښودل، چې له هغه کتاب لیک وغورځید.

رڼا په لړزیدلو لاسونو لیک پورته کړ،

لیک یې پرانیستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کې لیکل شوي و......

السلام علیکم...

زما د خوبونو شهزادګۍ.

هغه هلک یم چې تیره ورځ مو میداني کې سره ټکر وکړ

د لیک لپاره ډیره زیاته بخښنه غواړم خو بل لار راسره نه وه.

ما چې پۀ لومړي ځل په هغه سمینار کې ولیدې زړه مې درباندې بایلود، لۀ هغې ورځې مې د خوب او خیال نړۍ یوازې تۀ یې.

پۀ فکر کې مې یوازې ستا څیره ګرځې، زړه مې یوازې ستا یاد کوي، او ژوند مې یوازې ستا په نوم تېرېږي بس.

زه پوهېږم چې تۀ بۀ فکر وکړې دا پۀ ما لار وهي، خو پۀ لوی خدای ج باور وکړه زه درسره ډېره مینه لرم، او غواړم تا د خپل ژوند شهزادګۍ جوړه کړم

پۀ ډېر سترې هیلې مې ستا لپاره دا لیک لیکلی او ژوند مې ستا په نوم کړی، هیله کوم چې نه ونه وایې او غوښتنه مې ومنه

درنښت

ستا شکیب.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا لۀ غصې سره واوښته، ليک يې وشکو او لرې يې وغورځو.

لۀ ځان سره وبنګېده دا هسې عبث خبرې دي، دا هلک يو سبق غواړي داسې له ما نه کراريږي

په سبا رڼا پوهنتون ته لا نه ړه، ځکه ميلمانه ورکره راتلل.

شکيب د پوهنتون مخ ته انتظار و، څو ځله يې وکتل خو رڼا پوهنتون ته رانغله

شکيب ډېر وارخطا شو چې دا ولې نه ده راغلې ځکه رڼا يوه ورځ هم پوهنتون نۀ قضا کول، هره ورځ به راتله.

شکيب تر ډېر ناوخته پۀ پوهنتون کې و، اخېر يې له ځانه سره وويل انسان دی کېدای شي نن به ورته کوم اړين کار پيدا شوی وي سباته به لخيره راشي.

په سبا ورځ دا وخته پوهنتون ته راغی د دروازې په مخ کې انتظار اېست چې کله بۀ رڼا راشي، هر موټر تۀ به يې پۀ ځېر ځېر کتل چې اوس به کوم يو نۀ رڼا را کوزه شي، تقريباً يو نيم ساعت انتظار وروسته د پوهنتون مخکې موټر ودرېد او رڼا ترې ښکته شوه.

شکيب ډېر خوشحاله سو، خو دا چې رڼا به څه عکس العمل وښايي

په شونډو به يې خوره مسکا ورکه شوه رڼا پوهنتون ته داخله شوه، خو نن يې ملګرې هم ورسره نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازي وه او دلیک اړوند کوم عکس العمل یې ونښود
دشکیب زړه صبر نه کوي او

اراده یې وکه نن چې هر څنګه کیږي مخامخ یې ورته وایم.

د رڼا مخ ته ووت

سلام اغلې!

وبخښئ اغلې یوه خبره مې درته کوله

رڼا په غوصه وروکتل احمق انسانه!

تا څنګه جرات وکړ ماته لیک ولیکې؟

او اوس زما لار دې هم نیولې،

تا زما په اړه څه فکر کړی؟ زه د درنې کورنۍ انجلۍ یم د
خپل کور شمله یم.

لوچکه ،لوفره بی تربیه ته هیڅ شرم نه لرې ورک شه!

همداسی نور بدرد یې هم ورته وویل

شکیب سر ښکته کړ: په عاجزۍ وویل هیله کوم داسې مه
وایئ

ما تر اوسه هیڅ انجلۍ ته نه دي کتلي، ته چې څه فکر کوې
زه هغسي انسان نه یم.

زه دلته خپله د اقتصاد پوهنځي زده کړیال یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په رښتیا در سره مینه لرم زړه مې بې اختیاره ستا پهٔ لېدو دربېږي، ستا نه بغیر مې یوه شېبه هم زړه ارام نهٔ لري، هیله کوم ما درک کړئ!

رڼا: کټ کټ وخندل وې وویل فکر کوم د ادبیاتو کتابونه ډېر ګورې او یا هم هنري زیبا اکټینګ دې بد نه و ولاړ

زه په دې عبث خبرو خپل وخت نه ضایع کوم،

اوسنۍ مینې دروغ او مطلبې دي.

شکیب یې خبر ونیوه، پوره یو کال وشو هره ورځ ستا د یو نظر دیدن لپاره دلته پوهنتون مخته ستا د راتلو انتظار کوم.

درس سره مې زړه نه لګي، کار ته مې زړه نه لګي، په هر ځای کې راته ستا څېره ښکارې، خوبونو او خیالونو کې مې هر وخت راځې

ایا دا مینه نه ده؟

رڼا: زه په دې کیسو نه پوهېږم او نه پرې باور لرم، اوس مهال راته یوازې خپلې زده کړې مهمې دي، د نور څه په اړه فکر نه کوم...

شکیب: ګوره ستا هیلې زما هیلې ، زه ستا د هیلو خنډ نه کیږم، بلکه ستا همت به شم. د نړۍ هره خوشحالي به ستا جولۍ ته واچوم

رڼا په غوصه شوه بس دی نور.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خپله خبره خلاصه کړه، نن خو مې په سمه پوه کړې داځل دې خیر خو که بیا دې د داسې کوم غلط حرکت هڅه وکه، د پوهنتون ادارې ته دې معرفي کوم

شکیب : ورته سلګو ونیو، چې خیر دی عذر درته کوم داسې مه کوه.

یو ځل خو پرې فکر وکړه

زما مینه ربښتینې ده، زه بغیر له تا نیمګړی یم، له تا مې زړه نه صبرېږي.

رښا یی نور خبرو ته غوږ ونه نیو، او چابکه له هغه ځای روانه شوه.

شکیب پسې غږ کړ مغرورې!

دا د زړه لوبه ده او ته د زړه پۀ لوبه نه پوهېږې، تا مینه نه ده کړي او نه هم د مینې قدرت پېژنې، د مینې زور او قوت به هغه وخت درمالوم شي چې مئینه شې، کنه تاسو د ښایست خاوندان خو یوازې د خپل ښایست په غرور ښه پوهېږئ تاسو مینه څه پېژنئ؟

د شکیب زړه مات شو، سترګې یې له اوښکو ډنډ شوې ډېر وردرید ځمکې ځای نه ورکو.

سرګردانه د خپل کور په لور روان شو، د رښا چلند ډېر زیات خفه کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکیب له ځانه سره وویل: خیر وخت به ورکړم ګوندې زړه یې نرم شي

په سبا ورځ بیا شکیب پوهنتون ته وختي راغی ، او د رڼا راتلو ته یې انتظار اېست

رڼا راغله له موټر ښکته سوه، په شکیب یې سترګې ولګیدې په غوصه یې وروکتل او د خپل پوهنځي په لور چابکه روانه شوه.

څو ورځې همداسې تیرې شوې، هره ورځ به شکیب په پوهنتون کې د رڼا د راتګ په انتظار و.

خو رڼا یې هیڅ په کیسه کې نه وه.

یو ورځ د پوهنتون د دروازې مخته شکیب ولاړ و، چې رڼا هم راغله..

په شکیب یې سترګې ولګیدې، چې مړاوې ځیره ولاړ دی....

او د خواشینۍ نښې یې په مخ له ورایه ښکارېدي

د رڼا هغه بدرد را په زړه شول، چې تیره ورځ یې ورته ویلي ول.

غوښتل یې ورشي د هغو خبرو لپاره بخښنه وغواړي ، خو زړه یې ونه شو...

د خپل ټولګي په لور روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ له نیمې اوښتې وه، چې ناڅابه د پوهنتون په دروازه کې درنه چاودونه وسوه.

ټول پوهنتون کې چغې او منډې سوې، یو ویره خوره سوه

زده کړیالانو او استادانو یو خوا بل خوا منډې وهلې، د وحشت تیارې خورې وي، څو تنو ترهګرو په پوهنتون برید وکړ

لومړی یې په دروازه کې یو موټر بم برید وکړ.

او بیا پوهنتون ته ننوتل، ترهګر داسې وحشي ول، چې.
څوک به یې لیده نو په مرمیو به یې سوری سوری کړ.

دې سره امنیتي ځواکونه هم سیمې ته ورسېدل او د ترهګرو سره په جګړه شول.

هر څوک په تېښته ول

شکیب سره د رڼا غم شو، خدای مه که په هغې څه وشي ، زه ژوندی نه شم پاتې کیدای.

له چاودنې سره سم یې د رڼا د پوهنځي په لور منډه کړه...

لاره کې یې په څو جسدونو سترګی ولګېدې، چی په وینو کې لت پت پراته ول.

لږ مخکې چې لاړ دوه انجونې بې حرکته پرتې وې.

د شکیب حالت نور هم خراب سو

رڼا د پوهنځي په څلورم پوړ کې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره زياته ويريدلي وه، زده کړيالانو منډې وهلې، او نارې وهل کيدې چې ژر وتښتئ ترهګر دېخوا را روان دي، رڼا هم په زينو کې منډه کړه

يو ترهګر د رڼا دي پوهنځي ته ځان رسولی و.

او په زده کړيالانو يې بې رحمه ډزې کولې.

رڼا چې کله اخيري پوړ ته ورسېده، نو ترهګر سره انګړ کې مخامخ سوه. د رڼا لاسونه او پښې سست شول مرګ يې په خپلو سترګو وليد

په دې کې شکيب هم ورسېد.

ترهګر د ټوپک شپيلۍ د رڼا په لور تاوه کړه، شکيب چيغه کړه چې نا زما په رڼا څه نه شي کېدلی.

په منډه يې رڼا ته ځان ورسو او له هغې يې غيږه تاوه کړه

دوه غبرګې ګولۍ د شکيب په ملا ولګيدې.

ورسره سم يوه مرمۍ د ترهګر په تنډه سريخ سوه،ترهګر اخ وکړ ځای پرځای پرېوت.

دا له لرې يو امنيتي نښان ويشتونکی و،

د شکيب په بدن وينې لکه د سېلاب په څېر روانې سوې، ټول بدن يې وينو کې لت پت شو.

رڼا په دواړو لاسونو غيږ پورې ټينګ نيولی و چيغې يې وهلې چې تا داسې ولې وکړل؟ زه د دې وړ نه وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د شکېب پښې سستې شوې، په ځمکه پريوت .

رڼا يې ژر سر په غېږ کې کېښود.

غريو واخېسته

شکيب د رڼا مخ په دواړو لاسونو کې ونيو، په تبسم يې وويل.

ای مغرورې جلۍ اوس خو دې ومنله کنه ، چې زه لوچک او لوفر نه يم، زما مينه رښتينې ده، او مينه عبس خبرې نه دي.

رڼا سلګۍ وهلې، اوښکې يې د شکيب په مخ وڅڅيدې.

خو د شکيب سترګې نور پټې پټې کيدې.

رڼا بيا چيغې کړې په تا هيڅ نه شي کېدلی، ته ما نه شی پرېښودی

تا زه غوښتم کنه وګوره زه ستا په وړاندې يم.

مينه درسره لرم، ډيره زياته مينه درسره لرم

رڼا يواځې ستا دا

بس اوس ته پاڅيږه پاڅيږه!

لکه ليونۍ له ځانه سره لګيا سوه.

خو د شکېب روح د اسمانو پۀ طرف خپلې وزرې رپولې، او بې روحه جسد يې د رڼا مخ ته موسکی پاتې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا يې اوس هم نه مني ، چې د هغې شکيب دې مړ شوی وي.

هره ورځ په پوهنتون کې د هغه د راتلو لارې څارې په هغه پسې ګرځي اخوا دېخوا يې لټوي، نارې کوي، کله لکه ليونۍ په چيغو چيغو ژاړي.

پای.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library